

batecs

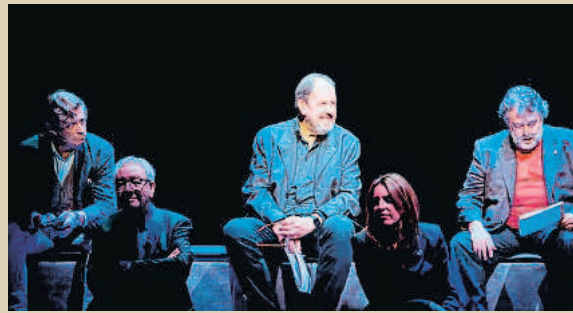
Renaixement cultural

Ho va apuntar a la presentació del número 1000 del *Cultura/s* a la biblioteca Jaume Fuster, ho va repetir a la Festa de la Rosa del PSC i ho va corroborar en la seva compareixença davant el Congrés i en el seu discurs del dia del Cinema espanyol. El ministre de Cultura i Esports Miquel Iceta considera que l'any 2022 pot i ha de marcar un "renaixement cultural", per a la qual cosa el seu ministeri (en els seus dos apartats) invertirà més de 825 milions d'euros del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència, amb fons europeus, a sumar amb 150 milions d'euros més de competències digitals.

Les propostes ministerials es despleguen en diversos camps (indústries culturals; patrimoni; museus i arxius; ajuts directes a la creació; relançament

sector. El grup Focus és un dels principals actors de la cultura barcelonina, amb regulars propostes teatrals d'alta qualitat que van molt més enllà del mer interès comercial. Focus va presentar dimarts la seva *Afora*, un àmbit de reflexió i activitats on s'integrarà la Fundació Romea, centrada en els últims temps en el diàleg entre art contemporani i arts escèniques; i inclourà a més una editorial per canalitzar debats; un espai, "Cinquena Paret", per endinsar-se en els contextos socioculturals de determinades obres; una "Platea 618", per fomentar el diàleg entre Barcelona i Madrid, i un Congrés Internacional d'Espectadors de Teatre, que es desenvoluparà al maig.

Els assistents a l'acte gaudíem d'aquell regust propi de quan es presen-

El filòsof i dramaturg Javier Gomá; Daniel Martínez de Obregón, president de Focus;

l'actor Josep Maria Pou; la directora de Focus, Isabel Vidal, i el director teatral

Andrés Lima, dimarts passat a la presentació d'*Afora*

SERGIO PANIZO

audiovisual, desembarcament espanyol a la fira de Frankfurt 2022...), i la precisió en l'import econòmic induïx a l'optimisme. Però més enllà dels números, i en un sector que ha estat tan castigat, la formulació d'una filosofia optimista resulta significativa. No oblidem que en el punt àlgid de la pandèmia, abril del 2020, l'antecessor d'Iceta, José Manuel Rodríguez Uribes, va dir que entenia que en aquell moment la cultura no fos una qüestió prioritària. Es va distanciar llavors no només de l'actitud dels seus homòlegs francès i alemany, que sostenien justament el contrari, sinó sobretot del col·lectiu que representava. "Un ministre que no entén com funciona el sector no mereix ser ministre de Cultura", va assenyalar llavors la Unió d'Actors i Actrius, i aquella relliscada va constituir una ombra fins al final del seu mandat, malgrat que el ministeri va adoptar mesures que van ser reconegudes com a positives en diversos terrenys. La percepció de les coses sol ser tan determinant com la seva pròpia realitat.

En la formulació voluntarista d'Iceta, segons ell mateix ha recordat, ressona una anàlisi històrica de fons, la que va realitzar José Enrique Ruiz-Domènec en aquestes pàgines i després al seu llibre *L'endemà de les grans epidèmies*. En certs moments clau, a les pitjors epidèmies han seguit respostes creatives. A la pesta negra del 1347-1350 va seguir el Renaixement italià; a la grip del 1918-1920, els avenços científics i les avantguardes artístiques dels anys vint. Aquestes respostes, pensa Iceta, cal estimular-les i acompanyar-les.

Hi ha moltes ganes de noves iniciatives i afany de participació dins del

sector. El president de la Generalitat, Pere Aragonès, va al·ludir també en el seu parlament al "renaixement cultural" –en una visió amb més càrrega identitària–, la qual cosa demostra que és un terme present en l'aire.

Entre els participants a la vetllada de Focus figurava el filòsof i dramaturg Javier Gomá, director de la Fundació Juan March, que col·laborarà amb *Agora*. Aquesta institució disposa de tres seus: la de Madrid al carrer Castellón, que ofereix exposicions, conferències, concerts i cicles cinematogràfics,

Miquel Iceta i Pere Aragonès utilitzen el terme; propostes com les de Focus i la Fundació March el subscriuen

així com un formidable arxiu documental sobre la cultura espanyola contemporània accessible al web; el Museu d'Art Abstracte de Conca, i el Museu de Palma de Mallorca. Aquest últim acaba de ser àmpliament remodelat amb motiu del seu 30è aniversari: amb un nou responsable, Pablo Pérez d'Ors; noves sales (dedicades a l'escultura, biblioteca i multiusos); nous cicles i nova programació expositiva (s'obre amb Angel Ferrant).

Un objectiu tan enorme com el del "renaixement cultural" només pot ser mesurable a molt llarg termini, i on es veurà realment és en el pla de la creació i la reflexió. Però mentrestant resulta reconfortant anar registrant símptomes positius com els esmentats.

